

Inledning: Vecka som ligger framför oss har en fantastisk rubrik: förlåtelse utan gräns. Vi blir alltid (?) förlåtna. Vi blir alltid förlåtna på grund av inkarnationen och försoningen, men vågar du tro det?

1. Tro att ni har fått det

- a. Hur är det möjligt? Jo därför att Gud har blivit människa! Han antog mänsklig natur, utan synd. Han steg ner – för vår skull så vi skulle förenas med honom. Det är goda nyheter.
- b. Många människor anar inte vad Gud har gjort för dem. Innerst inne vill de säkert veta, men de kan inte tro, om det finns någon som har delat evangelium med dem.
- c. De goda nyheterna är att Gud säker oss. I ordet, till exempel bönen, i dopet som är ditt mönster och i nattvarden. Det ger dig tro och förtröstan, men glöm inte att en sådan godhet förpliktar.

2. Förlåt om ni har något emot någon

- a. Se liknelsen om den obarmhärtige tjänaren i Matt 18:21ff, se I årgangen. Det kan sitta långt inne att förlåta en människa. Det kan ta sin tid, men inriktningen måste vara självklar för en kristen. Det finns ingenting som kan vara så förödande som oförsonlighet.
- b. Vi kanske inte tänker i på det, men människor som inte har gemenskap med Gud lever i oförsonlighet. De är oförsonade med Gud, 2 Kor 5:19–21.
- c. Försoningen är ett resultat av soningen. Någon har betalat priset, någon har gett sitt liv för att åstadkomma försoning, Rom 5:8–11. Om vi kan förlåta hur mycket mer kan då inte Gud förlåta?

3. Då ska också er Far förlåta er

- a. Luther i Stora katekesen: Gud har lovat, att vi skola kunna vara säkra, att allt är oss förlåtet och efterskönt, dock blott *så för vitt även vi förlåta* vår nästa. (s 467). Han står aldrig i skuld till oss. Om vi förlåter gör Gud det än mer. Vi kan inte förvänta oss syndernas förlåtelse om vi inte själva är beredda att förlåta.
- b. Det är lätt för oss människor att snarare tänka i termer av rättvisa eller hämnd. Här ser vi hur annorlunda det är i Guds rike, jämför Jesu undervisning på berget där han till exempel talar om att vända andra kinden till. Det betyder emellertid inte lagens första bruk är upphävt. Tvärtom blir det än viktigare.
- c. I dag behöver vi fråga oss själva om det finns oförlåtelse i vår liv? Du har fått förlåtelse så ge den vidare till andra, särskilt till dina antagonist.

Inledning: Det kan låta märkligt men denna söndag är Gud i centrum på ett särskilt sätt. Rubriken är Förlåtelse utan gräns. En sådan rubrik kan bara tillskrivas Gud vad jag förstår. Det finns väl ingen människa som kan förlåta gränslöst? Eller kan ta bort skuld alls? Men Gud kan.

Förlåtelse utan gräns

Lärjungarna såg hur Jesus drog sig undan för att be, hemligheten, hur gick det till när han bad? Nu vill Jesus lära dem att be

1. Så skall ni be

- a) I Bibeln finns många exempel på olika slag av böner. Lärjungarna var sannolikt förtrogna med de flesta av dessa. Men i vår text lär Jesus oss att be i den Helige Ande. FV finns i olika versioner, med har det gemensamt att de saknar avslutning. Vi har att göra med ett mönster.
- b) Alltför många kristna menar att det är svårt och komplicerat att be. Hur kan vi veta att vi ber rätt? Denna vecka kan vi genom FV lära oss ett mönster. När vi ber vill vi ha bönesvar. Det är inte det första Jesus lär oss. Vi ska be för att Guds vilja ska ske. Först när vi kommer till Vårt dagliga bröd ... kommer vår egen vilja till uttryck. Jesus lär oss att prioritera rätt.
- c) Värnamo församling har en böneplan som kan hjälpa oss att be både regelbundet och rätt.

2. Och förlåt oss våra skulder

- a) Denna vers är en nyckelvers eftersom den får oss att se oss själva i rätt perspektiv. Det kan aldrig vara en prestation att be. Det finns inget skäl att berömma sig av sin bön eller kyrkogång. Den gör ingen skillnad. Vi är ändå i grund fördärvade till vår inre människa, till vår köttsliga natur.
- b) Jamen, vi är ju kristna, försonade med Gud, rättfärdigförklarade. Helt rätt, men det är inte vår förtjänst. Det är Guds verk. Ju mer vi får del av den Helige Ande desto mer inser vi att vi är svaga och hjälplösa utan Guds Ande. När vi växer i tron växer också vårt behov av att vandra i ödmjukhet och att vara aktiva i syndabekännelse och bot.
- c) Kanske någon undrar hur det ska gå till. Vi ska förstå oss själva som lärjungar, som människor som tar vara på de tillfällen som erbjuds att bekänna synder och vår delaktighet i en ofullkomlig värld. Vi ska lära oss att be om och sätta Guds vilja främst. Vandra i ödmjukhet. Och därmed stannar vi inför det tredje och sista påståendet idag.

3. Ty om ni förlåter människorna deras överträdelse skall er himmelske Fader också förlåta er.

- a) Dessa verser finns som ett tillägg hos Matteus. Här stryker Jesus under vikten av att förlåta. Jesus talar om detta ibland annat liknelsen om den obarmhärtinge tjänaren, Matt 18. Där heter det att Gud ska behandla oss på samma sätt som vi behandlar våra medmänniskor. Gud är inte obarmhärtig. Han förlåter gränslöst, men det finns en relation mellan Gud och människan.
- b) Många kristna tänker gärna att Gud förlåter och förlåter och förlåter. Men Gud är ingen syndatjänare skriver Paulus i Galaterbrevet. Jesus lär oss att det finns en relation mellan vårt lärjungaskap/vår omvändelse och våra möjligheter att leva och vandra i försoningen.
- c) Finns det oförsonlighet i ditt liv? Besvikelser och bitterhet kan göra att Guds förlåtelse, vilja och välsignelse inte förverkligas i ditt liv. Därför ...

